

# افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد  
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

نویسنده: میخائیل کاستریکوف (Mikhail Kostrikov)، معاون سردبیر روزنامه «پراودا» (حقیقت)  
برگردان: ا. م. شیری  
۰۸ سپتمبر ۲۰۲۳

## سنگر لیبرالیسم - پول گرایی



منشاء تصویر

همین یک ماه پیش، ما، توجه عموم را به «ایده فوق العاده» آندری کوستین، رئیس هیأت مدیره بانک دولتی «VTB» (VTB)، در مورد خصوصی سازی جدید نه فردا، نه مدتی بعد، بلکه همین الان در شرایط عملیات ویژه نظامی و جنگ تحریمی غرب جمعی علیه کشور ما در فدراسیون روسیه جلب کردیم. علاوه بر این، جنگی که پیش از «شکست ژئوپلیتیکی» روسیه، همانطور که خود سیاستمداران غربی بیان می کنند، نویسنده این فرمول بندی امانوئل مکرون، رئیس جمهور فرانسه، یکی از «شرکای» سابق کرملین است.

همانطور که انتظار می رفت پیام کوستین در وزارت دارائی روسیه شنیده شد. زیرا، وزارت دارائی روسیه، همچنان محکم در سنگر لیبرالیسم-پول گرایی موضع گرفته است. در این باره، الکسی مایسئیف، معاون رئیس این بانک در یازدهمین مجمع حقوق بین المللی که در سن پترزبورگ برگزار شد، نیز صحبت کرد. آژانس خبری ریانووستی این سؤال را مطرح کرد که آیا از سرگیری خصوصی سازی در مقیاس وسیع ارزش دارد؟

آندری کوستین، رئیس هیأت مدیره بانک (VTB) «VTB» با انتشار یک مقاله برنامه ای، بازگشت به این موضوع را پیشنهاد داد. او نوشت: «در واقعیت امر، هیچ کس مخالف خصوصی سازی نیست. تنها مشکل این است که ابتداء باید دستور رئیس جمهور در مورد تشکیل سرمایه گذاری داخلی را اجراء کنیم».

«هیچ کس مخالف آن نیست» به نظر ما این نکته کلیدی است. معلوم است که قرار نیست از ما شهروندان عادی کشور بپرسند. اما در میان کسانی که به بخش به اصطلاح محترم مردم، به قشر «اشراف جدید» تعلق دارند، هیچ کس مخالف موج جدید خصوصی سازی در مقیاس بزرگ نیست. این مقاله آندری کوستین در واقع، یک اعلامیه بسیار روشن و بدون ابهام حاکی از قصد اجرای یک فرآیند دیگر برای تقسیم یا توزیع ثروت‌های ملی و میراث ارزشمند کشور در میان نخبگان یا بین «خودی‌ها» است.

به خاطر داریم که نتیجه خصوصی‌سازی قبلی، صنعتی‌زدائی در روسیه و کاهش عظیم پتانسیل صنعتی، گسست همکاری‌های صنعتی و زنجیره‌های فن‌آوری در کشور بود. و این، سهم کشور و سهم ما بود. اما برای هیأت حاکمه فدراسیون روسیه، به این واقعیت منجر شد که مقامات آن وارد لیست میلیاردرهای دالری فوربس شده و با خیال راحت در آنجا باقی می‌مانند. اگر چه این حفره تریلیون دالری در بودجه کشور ما است، اما همه امور بر و بچه‌های میلیاردر روبه راه است.

اتفاقاً نه تنها امورات آن‌ها، بلکه همه کسانی که به نمایندگی از دولت، مسیر لیبرالی-پول‌گرایی را دنبال کردند و به هر طریق ممکن در ثروت‌اندوزی میلیاردرها سهیم بودند، روبه راه است. در لیست بسیار جالب توجهی که چندی پیش در کانال‌های تلگرامی منتشر شد، مشخص شده که مقامات ارشد سابق فدراسیون روسیه، یعنی آن‌هایی که بخشی از رهبری دولت بودند و ریاست بخش‌های مختلف را بر عهده داشتند، اکنون در کجا رحل اقامت افکنده‌اند. این لیست نشان می‌دهد که ماکسیم آکیموف، ایلیا کلیبانوف، الکساندر خلاپونین و یاکوف اورینسون، معاونان سابق نخست وزیر و همچنین الکسی کودرین، رئیس دیوان محاسبات فدراسیون روسیه اکنون در اسرائیل ساکن هستند. اولگا گالودتس و ویکتور کریستنکو، در اسپانیا، آلفرد کخ، در آلمان و آناتولی چوبایس، پس از پرسه زدن در اطراف اسرائیل و قبرس، اکنون در ایتالیا پناه گرفته است. اما دستیار سابق رئیس جمهور و معاون سابق نخست وزیر، آرکادی دوارکوویچ موفق شد قهرمانانه در غیردوست‌ترین کشور – در امریکا ساکن شود.

این افراد، همانطور که ما به طور منطقی گمان می‌کنیم، احساس خوبی در سرزمین بیگانه دارند و هدف اصلی آن‌ها در دوره‌ای که در مناصب عالی دولتی فعالیت می‌کردند، همین بوده است. فکر می‌کنید مایستیف‌های فعلی در وزارت دارائی و سایر وزارتخانه‌ها احمق هستند؟ آن‌ها نمی‌خواهند مانند «انسان‌های سفیدپوست» باشند؟ به همین دلیل است که آن‌ها به خصوصی‌سازی‌های جدید، اما تحت عنوان فریبنده‌تر مولدسازی نیاز دارند، نه ما.

ما به اندازه نیاز به هوا، به انحلال لانه لیبرالیسم- پول‌گرایی در روسیه نیازمندیم. ما به یک ملی‌سازی بزرگ نیاز داریم، به یک تجدید نظر اساسی در ترفندهای دزدی کسانی که ثروت خود را در «دهه نود» به دست آوردند و به «صفرهای» دارائی‌شان افزودند. بدون این، در اصل، غیرممکن است که منابع کشور را نه فقط برای رسیدن به پیروزی، بلکه برای بقای ملی-دولتی روسیه و مردمانش بسیج کنیم. عملیات ویژه نظامی که از یک سال و نیم پیش آغاز شده، تضاد بین منافع طبقه حاکمه فدراسیون روسیه را با همه شهروندان دیگر تشدید کرده است. با تمامی کسانی تشدید کرده است که سرنوشت خود را به شکل ناگسستگی با کشور، «با جایی که ما از سر خوش شانس برای زندگی تا مرگ در آن به دنیا آمده ایم و یک مشت خاک آن برای دیدن نشانه‌های کل مناسب است»، پیوند زده‌اند.

\*\*\*\*\*

**پ.ن.:** در زمانه‌ای که نئولیبرالیسم سیاسی پول را به واحد سنجش تمام ارزش‌های انسانی تبدیل نموده و به برنامه‌های خود بُعد جهانی بخشیده است، ما میهن‌دوستان ایران نیز که دغدغه توسعه و ترقی میهن داریم و سرنوشت خود را به آن گره زده‌ایم، مانند قاطبه شهروندان روسیه به اندازه نیاز ماهی به آب، به انحلال لانه لیبرالیسم-پول‌گرایی در کشور

نیازمندیم. ما هم به لغو **خصوصی‌سازی**، که با عنوان‌گذاری جدید از یک مرکز واحد، چه در روسیه، چه در ایران و هر جای دیگر **مولدسازی** نامیده شده، به ملی کردن «**مال خودسازی**» شده‌های سال‌های گذشته نیاز داریم. ما نیز به تجدید نظر اساسی در ترفندهای دزدی کسانی که ۴۵ سال به تاراج ثروت‌های ملی مشغول هستند و به «صفرهای» دارائی‌شان مدام می‌افزایند، احتیاج داریم. **ما نیز به مبارزه بی‌امان** با مفسدان اقتصادی و رانتخواران که در طول چهار و نیم دهه از طریق یغماگری ثروت اندوخته و بسیاری از آن‌ها یا خودشان در خارج از کشور سکنا گزیده‌اند و یا برای آقازاده‌هایشان املاک و مستغلات در داخل و خارج خریده، امکانات خوش‌گذرانی و عیاشی آن‌ها را فراهم کرده‌اند، **نیاز جدی داریم** بدون این‌ها، توسعه و ترقی که جای خود دارد، حتی استقلال و امنیت کشور در معرض خطر قرار خواهد گرفت.

**مطلب مرتبط: چرا آش‌نخبگان جهانی با مذاق حکومتیان تا این حد سازگار است**

تا قسمت پ.ن.، نقل از: [وبسایت روزنامه «پراودا»](#)

۱۶ شهریور-سنبله ۱۴۰۲